

МАРШРУТ №1

с. Волоське

Волоське - село, центр сільської ради, розташоване на двох пагорбах, в 9 км від райцентру і залізничної станції Деражня. На північ від села містяться великі запаси зернистого каменю, на захід - поклади піску. Волоське багате також на запаси глини та торфу.

Протягом своєї віковичної історії село декілька разів міняло назву: Шляхові Коричинці, Підлісні Коричинці, Волоські Коричинці, Волоське, кожна з яких має власну історичну мину щину.

Вперше село згадується у грамоті 1440 року польського короля Владислава III, який пожалував його шляхтичу Іоану, сину Мібсти із Степоникувець. За це Іоан забов'язувався жити на Поділлі і захищати землі від нападів татар. У XVI ст. село належало Язловецьким, у XVIII ст. його власниками були Любомирські, згодом магнати Потоцькі.

Деражнянська земля тісно пов'язана з життям та діяльністю народного месника Устима Кармелюка.

У селі на місці загибелі Кармелюка в 1997 році відкрито пам'ятний знак та у сільській бібліотеці діє музей героя.

с. Слобідка – Шелехівська

Слобідка-Шелехівська - село Яблунівської сільської ради. Розташоване за 20 км від районного центру та залізничної станції Деражня, на невеличкому пагорбі понад річкою Рівець.

Перші писемні відомості про село відносяться до 1555 року, хоча ймовірно заснування Слобідки сягає більш давнього часу. Історія села, як і його назва, тісно пов'язана з сусіднім Шелеховим. Тривалий час Слобідка-Шелехівська була невеликим поселенням, й почала розростатись лише у другій пол. XIX ст. завдяки місцевим поміщикам.

На початку XX ст. великими землевласниками с. Слобідки - Шелехівської були: Анна Еразмівна Вакар-364 дес., дружина генерал-майора Феофанія Івановна Ісакова-430 дес., Михайло Олександрович Новицький-314 дес. Лише Ф.Ісакова не мала садиби у селі, віддавши свою землю в оренду дворянину Вацлаву Окольському.

Нині Слобідка-Шелехівська - відоме в області та в Україні село, перш за все тим, що тут діє музей Анни Ахматової та знаходиться гідрологічний заповідник „Криничка“.

«Музей Анни Ахматової»

З історією краю нерозривно пов'язані імена багатьох видатних людей. Серед них і класик світової літератури Анна Ахматова. У Слобідці – Шелехівській у 1989 році відкрито літературно – меморіальний музей 100 річчя від народження поетеси. Саме там похована мати Анни. Музей розміщений у будинку, який належав сестрі матері Анни Ахматової – Анні Еразмівній Вакар.

Часто у маєтку гостювала мати поетеси – Інна Еразмівна Горенко та неодноразово відпочивала тут і сама Анна. Так у своєму щоденнику вона писала : «Лето у тетки Вакар в Шелехово, около станции Деражня...».

Згодом у 1922 році мати Анни Ахматової сюди переїхала. Всі члени сім'ї Вакарів поховані на старому сільському кладовищі, неподалік маєтку.

Щороку з нагоди дня народження відомої поетеси на території музею проводяться традиційні Ахматовські читання. Люди звідусіль приїжджають аби насолодитись чудовими творами видатної письменниці.

Криничка «Святого Іллі»

За 1 кілометр від села знаходиться криничка з чудодійною цілющою водою. Про виникнення «Святої кринички» існує декілька легенд.

Одна з них розповідає, що на свято Іллі (2 серпня), над селом по небу мчала вогняна колісниця, на якій їхав пророк Ілля. Він кинув плащ і на тому місці, де той плащ впав, завирувало джерело з чудодійною силою...

Вода мала гарний смак і лікувальні властивості. Люди з найвіддаленіших куточків Поділля почали приїжджати до джерела, щоб попити тієї диво води. Згодом пан, на землі якого билось джерело, засипав криничку, оскільки приїжджі толочили його посіви. Але через деякий час

джерело знову пробило собі хід і дотепер на цьому місці б'ється доброякісне джерельце.